

Nie możecie Bogu służyć i mamonie

Ta lekcja traktuje o niemożliwości służenia dwóm panom – Bogu i mamonie. Mamona przedstawia ziemskie bogactwa, nie tylko bogactwa finansowe, ale sławę u ludzi, stanowisko itd., te rzeczy najbardziej utrudniały faryzeuszom przyznanie się do omyłek i do szukania miłosierdzia. Mamona dotąd jest największą przeszkodą dla wszystkich, którzy chcą być Pańskimi uczniami. Ktokolwiek hołduje mamonie – czy to bogactwu, sławie, stanowisku, czy co by to nie było, nie może jednocześnie być prawdziwym chwalcą Boga ani prawdziwym naśladowcą Chrystusa, ponieważ Bóg i mamona są dla serca ludzkiego rywalami. Gdybyśmy próbowali podzielić naszą miłość i uwagę tak, aby częściowo służyć Bogu, a częściowo mamonie, to wyniki takiej służby nie zadowolilyby Boga, nie zadowalałyby mamony i nie zadowalałyby nas samych. Musimy więc zdecydować, czy chcemy żyć dla siebie i dla dóbr ziemskich, czy też poświęcić to wszystko na służbę Bogu, aby osiągnąć rzeczy niebieskie.

Wielbiciele mamony mogą zdobyć pewne korzyści doczesne, powodzenie w sprawach duchowych itp., lecz mamona nikomu nie może dać wiecznego żywota. Żywot wieczny jest darem od Boga, i którzy chcą ten dar zdobyć, muszą być przyjaciółmi Bożymi i Jego dziećmi, a Bóg żąda od takich, aby swą miłość ku Niemu zaoferowali zerwaniem z mamoną i radosnym poświęceniem dóbr ziemskich. W taki tylko sposób okazują swoją wyższą ocenę Boga i skarbów Jego łaski, które On udzielił im w życiu przyszłym, a w pewnej mierze także i obecnie.

Tacy mają „czynić sobie przyjaciół lub mówiąc inaczej „mają sobie skarbić skarby w niebie” kosztem mamony i niesprawiedliwości, czyli przez poświęcenie, wyrzekanie się różnych korzyści obecnego okresu, niesprawiedliwości obecnego świata złego.

Wierność w małych rzeczach

Niektórzy mogą mieć do swej dyspozycji mało mamony, którą by mogli ofiarować, lecz Pan zachęca do tego wszystkich i mówi, że kto wierny jest w małym, udowodnia, że i w wielkim byłby wierny, a Bóg przyjmie te małe ofiary jakoby były wielkimi. „Ona uczyniła, co mogła” – jest najlepszym świadectwem odnośnie używania obecnych sposobności w Pańskiej służbie, czy byłby to jeden grosz, czy milion, czy byłoby to nieco

wpływów, czy dużo. Bóg nie tyle patrzy na ilość lub wielkość ofiary, ile nasz charakter, na usposobienie serca serca, a kto ma właściwe usposobienie i jest baczny w małych sprawach, starając się służyć Bogu we wszystkim na ile go stać, takiemu w słusznym czasie powierzone będą skarby niebieskie.

Taki nie tylko, że może spodziewać się dojścia do Królestwa Niebieskiego, ale już w czasie obecnym dozna w swym sercu przedsmaku tych skarbów; albowiem jest to niezaprzeczalnym faktem, że ci, co znajdują się w społeczności z Bogiem i wiernie bieżą w zawodzie, nie tylko, że dostąpią nagrody, gdy dobiegną do swej mety, ale już teraz doznają błogosławieństw, jakich świat dać ani wziąć nie może – doznają radości i pokoju z Bogiem; pokój Boży, który przewyższa wszelkie wyrozumienie, panuje w ich sercach, tak że mogą śpiewać radośnie nawet w domu ich pielgrzymowania – nawet w obecnym nieudolnym stanie, w którym niekiedy wzdychamy obciążeni różnymi słabościami.

Gdybyśmy jednak nie byli wiernymi w tych małych rzeczach, które według naszego wyrozumienia nie są nasze, a tylko dane nam są jako szafarzom, czyli rzeczach, sposobnościach, talentach itp., którymi mamy roztropnie szafować – gdybyśmy nie używali ich wiernie i głównie ku chwale Bożej, to jak moglibyśmy spodziewać się onych prawdziwych skarbów łaski, czy to w życiu przyszłym, czy obecnym? Zatem główną treścią tej lekcji dla Pańskich naśladowców jest, że jak nikt nie może służyć dwóm panom i być sprawiedliwym, zadowolającym ich obu, gdy ich dobro się różni, tak nikt nie może służyć sprawiedliwości i Bogu, a jednocześnie przypodobywać się onemu Przeciwnikowi, księciu tego świata i tym, co postępują według jego ducha. Poświęceni Pańscy, którzy chcą skarbić sobie skarby w niebie, aby być bogatymi u Boga, muszą być gotowymi stracić wszelkie poważanie i reputację u nie poświęconych, którzy bez względu, co posiadają, w rzeczywistości służą mamonie i samolubstwu życia doczesnego, a dla osiągnięcia Królestwa Niebieskiego nie podejmują żadnych starań ani nie czynią żadnych poświęceń.

W.T. 2715-1900/I/54

Watch Tower
R-2715 (1900 r.)
„Straż”